

4. Al patrulea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 140 alineatul (1) din Regulamentul financiar [echivalent cu articolul 106 alineatul (16) din Regulamentul financiar aplicabil începând din ianuarie 2016], a articolului 140 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar [echivalent cu articolul 106 alineatul (17) litera (b) din Regulamentul financiar aplicabil începând din ianuarie 2016] și a articolului 136 alineatul (3) din Regulamentul financiar, ca urmare a nemotivării deciziei de publicare.
5. Al cincilea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 106 alineatul (13) litera (a) din Regulamentul financiar aplicabil începând din ianuarie 2016. Se susține că ordonatorul de credite competent nu a apreciat aplicarea unei sancțiuni pecuniare ca alternativă la decizia de excludere, astfel încât decizia trebuie anulată pentru nemotivare. În orice caz, se solicită Tribunalului, în ipoteza în care ar decide să nu anuleze decizia atacată în totalitate, să înlocuiască măsura de excludere cu o sancțiune care s-ar dovedi rezonabilă având în vedere împrejurările speței, în conformitate cu articolul 261 TFUE și cu articolul 143 alineatul (9) din Regulamentul financiar.

- (¹) Regulamentul (UE) 2018/1877 al Consiliului din 26 noiembrie 2018 privind regulamentul financiar aplicabil celui de al 11-lea Fond european de dezvoltare și de abrogare a Regulamentului (UE) 2015/323 (JO 2018, L 307, p. 1).
- (²) Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO 2018, L 193, p. 1).
- (³) Regulamentul (UE, Euratom) 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO 2012, L 298, p. 1).
- (⁴) Regulamentul (UE, Euratom) 2015/1929 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 octombrie 2015 de modificare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO 2015, L 286, p. 1).

Acțiune introdusă la 9 martie 2023 – eClear/Comisia

(Cauza T-127/23)

(2023/C 155/87)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: eClear AG (Berlín, Germania) (reprezentant: R. Thomas, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei implicite de respingere din 4 ianuarie 2023 a solicitării reclamantei de acces la documentele Comisiei din 14 septembrie 2022 – cu referința GESTDEM 2022/5489 – prin care solicită accesul la toate deciziile privind informațiile vamale obligatorii din 2004;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001 (¹)

- Deciziile privind informațiile vamale obligatorii solicitate sunt documente în sensul Regulamentului nr. 1049/2001.
- În decizia privind solicitarea inițială, Comisia nu a luat în considerare că în trecut s-au transmis decizii pe hârtie privind informațiile vamale obligatorii, care ar fi incluse în noțiunea de document din Regulamentul nr. 1049/2001.

- Comisia pornește în mod eronat de la faptul că deciziile nevalide privind informațiile vamale obligatorii, care nu prezumă accesul public, nu sunt documente în sensul Regulamentului nr. 1049/2001. În cazul bazei de date cu informații vamale obligatorii este vorba despre un document la care poate avea acces reclamanta.
- Potrivit jurisprudenței Curții de Justiție, și deciziile privind informațiile tarifare obligatorii constituie documente în sensul regulamentului menționat, întrucât funcționarii Uniunii pot avea acces la ele prin instrumente aflate la dispoziția lor.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 42 din Carta drepturilor fundamentale

- Reclamanta apreciază că, în cazul în care configurarea băncii de date referitoare la informațiile tarifare obligatorii ar conduce la faptul că deciziile care nu mai sunt valide nu mai intră în sfera noțiunii de document în sensul Regulamentului nr. 1049/2001, ar exista o încălcare a articolului 42 din Carta drepturilor fundamentale și Comisia nu se poate prevala de acest argument.
- Potrivit reclamantei, nu există niciun dubiu în legătură cu faptul că deciziile valide în materie de informații tarifare obligatorii consultabile în banca de date sunt documente în sensul Regulamentului nr. 1049/2001.
- Reclamanta consideră că, în cazul în care actul concret – în speță programarea unei bănci de date – a unei instituții a Uniunii ar determina excluderea anumitor documente din domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 1049/2001, ar exista o atingere adusă dreptului de acces la documentele deținute de instituții. În opinia sa, această atingere ar trebui apreciată în raport cu articolul 52 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale.
- Ea consideră că în speță nu se știe ce teme legal ar putea permite Comisiei să excludă decizii în materia informațiilor tarifare obligatorii din domeniul de aplicare al Cartei drepturilor fundamentale după expirarea validității lor.
- În opinia sa, nu se vede nici ce interese private sau publice în sensul articolului 15 alineatul (3) al doilea paragraf TFUE ar fi urmărite prin atingerea adusă articolului 42 din Carta drepturilor fundamentale.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

Acțiune introdusă la 9 martie 2023 – Meta Platforms Ireland/Comitetul European pentru Protecția Datelor

(Cauza T-128/23)

(2023/C 155/88)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Meta Platforms Ireland Ltd (Dublin, Irlanda) (reprezentanți: H.-G. Kamann, F. Louis, M. Braun și A. Vallery, avocați, P. Nolan, B. Johnston, C. Monaghan și D. Breatnach, solicitori, D. McGrath, E. Egan McGrath și H. Godfrey, barristers)

Pârât: Comitetul European pentru Protecția Datelor (CEPD)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în tot a Deciziei obligatorii 4/2022 a CEPD privind litigiul prezentat de Irish SA împotriva Meta Platforms Ireland Limited și a serviciului său Instagram (articolul 65 din RGPD), adoptată la 5 decembrie 2022, sau, în subsidiar, anularea părților relevante ale deciziei respective și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.